

Aftalerne indeholder alle en bestemmelse om ekspropriation. Dette gælder også det seneste forslag til MAI-aftalen, der anvender stort set samme formulering som i Det Europæiske Energicharter (som Danmark har tiltrådt). I disse bestemmelser foretages ingen definition af begrebet ekspropriation. Bestemmelserne fastslår alene, at ekspropriation forudsætter, at almenvellet kræver det, og at der betales fuld erstatning.

Bortset fra aftalen med Indonesien, der er den ældste af de gældende aftaler, indeholder samtlige aftaler et investor-stat-tvistbilæggesystem, typisk i form af henvisning af tvister til voldgift ved Det Internationale Center for Bilæggelse af Investeringstvister og/eller ved en voldgiftsmand eller en international ad hoc voldgiftsdomstol nedsat i henhold til de voldgiftsregler, der gælder for FN's Kommission for International handelsret. Washington-konventionen, som Danmark har ratificeret, og som etablerer det førnævnte center for bilæggelse af investeringstvister, tillægger investorerne påtaleret.

Danmarks investeringsbeskyttelsesaftale med Egypten, der forudses underskrevet i næste måned, peger udtrykkeligt på muligheden for at anvende International Chamber of Commerce's International Court of Arbitration.

Spm. nr. S 1500

Til udenrigsministeren (16/3 99) af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Vil udenrigsministeren redegøre for den danske regerings holdning til det udspil, som den tyske udenrigsminister er kommet med på EU-udenrigsministrenes uformelle møde den 13. marts, hvor han ifølge Ritzaus Bureau bl.a. er kommet med forslag til, at EU skal have sine egne militære operationer, og at der skal oprettes en militærkomite i EU-regi?«

Begrundelse

På EU-udenrigsministrenes uformelle møde den 13. marts har den tyske udenrigsminister ifølge pressen fremlagt forslag om, at EU skulle styrke sin sikkerhedspolitiske og militære rolle. Ritzaus Bureau skriver den 13. marts: »Det tyske

EU-formandskab spillede lørdag ud med et meget vidtgående forslag om, at EU-landene skal være i stand til at kaste sig ud i militæroperationer på egen hånd«. Ritzau siger endvidere, at den tyske udenrigsminister også lagde op til at inddrage forsvarsministrene i EU-samarbejdet, samt at der skulle oprettes en militærkomite i EU-regi bestående af politiske og militære eksperter og en regulær militærstab.

Når dette udspil kobles sammen med de planer, som er fremlagt af England og Frankrig, tegner der sig en udvikling, hvor der nu skal ske en militarisering af EU. EU skal nu have sin egen »udenrigsminister«, EU skal have sine egne militære aktioner, sine egne militære eksperter og komiteer. Alle disse udspil er et stort angreb på den danske undtagelse, og spørgeren må nu kræve nogle klare politiske meldinger fra den danske regering om, at Danmark ikke under nogen omstændigheder deltager i eller er med til at udvikle sådanne planer.

Svar (23/3 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Oplægget er udarbejdet af det tyske formandskab på eget ansvar som et bidrag til debatten på det uformelle møde den 13.-14. marts 1999. Oplægget beskæftiger sig med mulighederne for at styrke den europæiske indsats vedrørende sikkerhed og forsvar.

Formandskabet nævner mulighederne af europæiske krisestyringsoperationer med og uden brug af NATO-aktiver. Det fremgår af den hidtidige debat om problematikken, at det centrale emne er hvorledes EU-landene kan udføre krisestyringsoperationer ved hjælp af NATO-aktiver. Debatten har således klart vist, at man ikke kan komme uden om NATO. Det er samtidig klart, at brug af NATO-aktiver kræver formel NATO-accept.

Debatten drejer sig i realiteten om, at man ikke kan komme uden om NATO. Det er sagens kerne. EU-landene råder simpelthen ikke over den militære og operationelle kapacitet, der kræves til de fleste fredsbevarende opgaver.

I drøftelserne baserer regeringen sig på Folketingets dagsorden, der blev vedtaget i opfølgning af forespørgselsdebatten den 20. januar 1999.